

П.П. Вербовий

СТАН ПОДРУЖНЬОЇ ВЗАЄМОДІЇ В РОДИНАХ З ПОРУШЕННЯМ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ СІМ'Ї ВНАСЛІДОК БЕЗПЛІДДЯ У ЧОЛОВІКА ЗАЛЕЖНО ВІД ЙОГО ТРИВАЛОСТІ

Донецький регіональний центр материнства та дитинства, м. Донецьк

Ключові слова:
подружня взаємодія,
порушення
життєдіяльності сім'ї,
чоловіки, безпліддя.

На основі комплексного обстеження 90 подружніх пар з порушенням життєдіяльності сім'ї внаслідок екскреторно-токсичного безпліддя у чоловіка встановлено особливості їх подружньої взаємодії залежно від стажу безпліддя. Внаслідок вивчення особливостей усіх параметрів подружньої взаємодії (емоційної близькості, міжособистісної комунікації та вміння виходити з конфліктних ситуацій) виявлено, що найбільша кількість пар з вираженою деформацією подружньої взаємодії зустрічається серед родин зі стажем безпліддя до 5 років, найменша – серед пар з терміном безпліддя чоловіка 11–15 років. Отримані дані було враховано нами при розробці системи заходів системи психокорекції та психопрофілактики порушення життєдіяльності сім'ї при безплідді у чоловіка.

Демографічна ситуація в Україні в останні роки є надзвичайно складною: смертність перевищує народжуваність, населення України скорочується (за даними офіційної статистики на 25 тисяч осіб на місяць), а в даний час кількість зареєстрованих українців становить менше 46 мільйонів. У цих умовах профілактика і лікування порушень репродуктивного здоров'я набуває особливої соціальної цінності [1–3].

Метою даної роботи було вивчення стану подружньої взаємодії у безплідних чоловіків та їх дружин, в яких діагностовано порушення життєдіяльності сім'ї внаслідок безпліддя у чоловіка, з урахуванням його тривалості, для визначення мішеней медико-психологічного впливу в аспекті подальшої розробки системи психокорекції та психопрофілактики порушення життєдіяльності сім'ї при даній патології у чоловіка.

Для досягнення поставленої мети на базі Донецького регіонального центру материнства та дитинства протягом 2010–2014 рр. було проведено комплексне обстеження 180 подружніх пар (ПП), в яких чоловік через запальні захворювання чоловічої статевої сфери мав діагноз екскреторно-токсичного безпліддя. Серед загальної кількості обстежених у 90 ПП було виявлено ознаки порушення життєдіяльності сім'ї внаслідок наявності безпліддя у чоловіка; вони становили основну групу дослідження (ОГ). Інші 90 ПП, у яких, незважаючи на наявність безпліддя у чоловіка, порушень життєдіяльності сім'ї виявлено не було, склали групу порівняння (ГП). Обидві групи дослідження було

розподілено на три підгрупи залежно від тривалості безпліддя у чоловіка: перша – зі стажем безпліддя 1–5 років (ОГ1 n=30, ГП1 n=30); друга – зі стажем безпліддя 6–10 років (ОГ2 n=30, ГП2 n=30); третя – зі стажем безпліддя 11–15 і більше років (ОГ3 n=30, ГП3 n=30).

Стан подружньої взаємодії оцінювали за трьома параметрами: емоційна близькість (за опитувальником тріади кохання Р. Стернберга [4]), міжособистісна комунікація (за методикою «Спілкування в сім'ї» Ю.Е. Альошиної [4]) та вміння виходити з конфліктних ситуацій (за методикою визначення типу поведінки у конфліктних ситуаціях К. Томаса в модифікації Н.В. Гришиної [4]).

Відомо, що близькість між людьми у широкому розумінні даного поняття складається з надання та отримання емоційної підтримки один одному, а також інших видів поведінки, що створюють теплоту в любовних відносинах. До них відносяться відверте і чесне спілкування, здатність ділитися горем і радістю, щастя, випробовуване від спілкування один з одним, вміння дорожити коханою людиною. Спираючись на вищезазначене, Роберт Стернберг розробив трикомпонентну теорію любові (тріаду), зобразивши її у вигляді трикутника (рис. 1). За цією теорією любов складається з трьох частин: близькості, пристрасності і компонента, названого «рішення/зобов'язання», тобто здатності до відповідальності за близьку людину.

За науковою думкою у галузі психології відношень пристрасність включає не лише сексуальний компонент відносин. Вона може бути викликана й іншими обставинами. Наприклад, для деяких людей потреба в самоповазі, встановлення відносин з іншими людьми, домінування над іншими людьми або, навпаки, підпорядкованість можуть бути більш важливим джерелом пристрасності, ніж сексуальні стосунки. У свою чергу, компонент відповідальності складається з двох частин: короткочасна частина – це рішення про те, що якась людина любить іншу людину; довготривала – усвідомлення того, якою мірою людина готова виконувати це зобов'язання, тобто

Рис. 1. Тріада кохання за Р. Стернбергом

продовжувати любити. Тобто, миттєво прийняте рішення любити когось не завжди передбачає бажання взяти на себе довгострокове зобов'язання, хоча, безумовно, в деяких випадках людям вдається утворити міцний союз. У нашому дослідженні ступінь залученості кожного з партнерів в любовний зв'язок оцінено на підставі ступеня суміщення їх трикутників (табл. 1). Якщо партнери у ГП1, ГП2, ГП3 добре відповідали один одному – трикутники майже перекривалися. У невдалих зв'язках, коли один із партнерів хотів від іншого набагато більше, ніж той йому давав, або коли інтереси партнерів полягали у абсолютно різних площинах, – їх трикутники зовсім не поєднувалися. Ці два виміри любові кваліфікувались як інтенсивність та рівновага у взаєминах. Ступінь відповідності між тріадами у досліджених пар представлено у таблиці 1.

З даних таблиці 1 видно, що повної відповідності не виявлено в жодного обстеженого. Дуже близька відповідність: ОГ1 – 13,3%, ОГ2 – 43,3%, ОГ3 – 70% обстежених пар; помірна відповідність – відповідно 33,3%; 43,3%; 23,3%; дуже сильна невідповідність – відповідно 53,3%; 13,3%; 6,7%. Розділяючи думку Р. Стернберга, можна зазначити, що серед досліджених пар задоволеність любовними стосунками визначається відповідністю між реальними трикутниками двох партнерів і відповідністю між реальним трикутником кожного з партнерів і її чи його ідеальним трикутником. Наприклад, при значній невідповідності між ідеальним трикутником людини й трикутником, що дійсно відображає його реальні любовні стосунки, він буде відчувати незадоволеність. Сильна невідповідність між трикутниками партнерів означає, що вони «не збігаються по фазі» та що, цілком ймовірно, кожному з них буде важко задовольнити потреби іншого.

Досліджуючи пари ОГ2 та ОГ3, виявлено, що тріади Р. Стернберга можуть змінюватися як з плином часу, так і залежно від поведінки і почуттів партнера. Проблема безпліддя, впливаючи на партнерів, посилює внутрішню самотність, що у сукупності зі звиканням партнерів один до одного призводить до емоційного охолодження порівняно з «як це було колись». Також треба зазначити, що з часом змінюється вплив одного партнера на іншого, оскільки потреби кожної людини час від часу змінюються, а тому для збереження любові необхідна гнучкість і винахідливість. Виявлено, що проблема безпліддя у різних вікових періодах може зближувати людей, які гуртуються коло неї та намагаються підтримувати друг друга при її вирішенні. Тут треба зазначити, на можливе відкриття у партнері, якостей, які раніше так не проявлялися: співчуття, відданість, емоційна та психологічна підтримка тощо. З іншого боку, треба зазначити, що пари, зіткнувшись із проблемою чоловічого безпліддя, часту не витримують емоційної напруги, що призводить до охолодження відносин та розчарування.

Отримані результати дозволяють приєднатися до думки Р. Стернберга, якій виокремлює вісім поєднань різних компонентів любові. Кожне з цих поєднань породжує любовні переживання різного виду.

1. Відсутність любові – відсутність всіх трьох її компонентів.

2. Симпатія – якщо у відносинах присутній тільки компонент «інтимність», а компоненти «пристрасть»

Таблиця 1. Ступінь відповідності між тріадами у досліджених пар (за R. Sternberg, 1988)

Ступінь відповідності між тріадами	ОГ1			ОГ2			ОГ3		
	N	%	±m	N	%	±m	N	%	±m
Повна відповідність	0	0,0	0,0	0	0,0	0,0	0	0,0	0,0
Дуже близька відповідність	4	13,3	3,4	13	43,3	5,0	21	70,0	4,6
Помірна невідповідність	10	33,3	4,7	13	43,3	5,0	7	23,3	4,2
Дуже сильна невідповідність	16	53,3	5,0	4	13,3	3,4	2	6,7	2,5
Всього пар	30	100		30	100		30	100	

й «рішення/обов'язки» відсутні. Під симпатією розуміється комплекс почуттів, які людина долає у відносинах, що дійсно можна назвати дружніми. Людина відчуває близькість, прихильність і теплоту до іншої людини, не відчуваючи сильної пристрасті і не маючи довгострокових зобов'язань. Людина відчуває емоційну близькість до свого друга, але друг не «збуджує» його.

3. Пристрасна любов – це «любов з першого погляду». Пристрасна любов, або просто пристрасть, характеризується переживанням пристрасного порушення за відсутності компонентів «інтимність» й «рішення/зобов'язання». Пристрасть може виникати майже миттєво і за відповідних обставин – так само швидко проходити.

4. Формальна (придуманна) любов. Любов цього виду виникає в результаті ухвалення рішення про те, що людина любить іншого і віддана цій любові (відсутність як інтимності, так і пристрасті). Любов цього виду можна іноді виявити в застійних відносинах, які тривають багато років і за цей час втратили як взаємну емоційну залученість, так і фізичний потяг, які колись були для них характерні.

5. Романтична любов – присутні компоненти інтимності і пристрасті. По суті, це приятель з додаванням ще одного елемента, а саме – порушення, виникає за рахунок фізичного потягу і супутніх йому факторів. З цієї точки зору романтичні коханці відчувають не тільки фізичний потяг один до одного, але й емоційну прихильність.

6. Дружня любов – виникає за наявності сполучення компонентів «інтимність» й «рішення/обов'язки». По суті, це тривала, віддана дружба, яка часто виникає між подружжям після того, як фізичний потяг (головне джерело пристрасті) поступово згасає.

7. Фатальна (сліпа) любов – характерне поєднання компонентів «пристрасть» й «рішення/зобов'язання» та відсутність інтимності. Така любов легковажна в тому сенсі, що зобов'язання приймаються під впливом однієї пристрасті, за відсутності стабілізуючого елементу інтимності. Хоча компонент пристрасті може розвинути майже миттєво, розвиток компонента інтимності вимагає певного часу, тому існує ризик розриву відносин, заснованих на фатальному коханні, а в разі поспішних шлюбів – ризик розлучення.

8. Досконала любов. Досконала любов включає в себе всі три компоненти. Досягнення досконалої любові ще не дає гарантії, що ця любов буде тривалою. Формування та збереження вищої любові залежить від відносин і від ситуації, в якій ця любов розвивається і зберігається.

Наступним кроком стало дослідження особливості спілкування у сім'ї залежно від рівня порушення життєдіяльності сім'ї при безплідді у чоловіків методикою «Спілкування в сім'ї» [4]. Автори методики виходили з того, що спілкування як регулятор міжособистісних відносин подружжя через багато параметрів входить в характеристики, які диференціюють успішні та неуспішні шлюби (сім'ї). Базуючись на моделі якості шлюбу, розробленої американськими дослідниками в галузі внутрішньо-родинних відносин Р. Левісом та Дж. Спаніером, авторами методики у систематизованому вигляді представлено чинники, які позитивно або негативно впливають на його успішність. Тобто, спеціальна відокремлена група змінних описує, як впливають на внутрішньо-родинні відносини різні характеристики спілкування. Результати розподілу високих оцінок складових спілкування у сім'ї учасниками відображено у таблиці 2.

Отже, серед подружжів ОГ1 довіру у спілкуванні відмічали близько 20% пар, взаємоповагу один до одного – біля третини, подібність у поглядах спостерігалася приблизно у 15% пар, спільні символи родини та легкість спілкування мали місце у чверті респондентів, психотерапевтичність спілкування була притаманна близько 15% пар. Серед ОГ2 задовільний стан зазначених показників встановлено у значно більшій кількості обстежених – приблизно у половини подружжів. Переважна більшість ОГ3 також відмічали відсутність серйозних проблем у сімейному спілкуванні.

Можна зазначити, що простежується чітка динаміка збільшення кількості подружжів із задовільним рівнем спілкування в родині в бік від ОГ1 до ОГ3. Тобто, пари з більшим стажем сімейного життя мали більшу кількість позитивних відповідей за оцінюваними параметрами. Ця ситуація є цілком зрозумілою, оскільки досліджені ОГ1 знаходилися не лише у стані вирішення та прийняття проблеми безпліддя у чоловіка, а й у «періоді пристосування до сімейного життя» та один до одного.

Таким чином, емоційно-психологічні потреби подружжя, не реалізовані в процесі спілкування, були од-

нією з причин порушення життєдіяльності родини. На нашу думку, конфліктні і, більше того, кризові ситуації у подружньому житті наставали саме тоді, коли не задовольнялися основні емоційно-психологічні потреби спілкування подружжя, що вказують на втрату почуття любові та емоційної близькості, відсутність емоційної підтримки та взаєморозуміння. Задоволення ж таких потреб давало можливість пацієнтам витримати ті численні життєві труднощі, які неминуче зустрічалися в житті взагалі і в сімейному житті зокрема. Отже, проведене дослідження свідчило про неблагополуччя міжособистісного спілкування подружжя основних груп, що призводило до порушення їх взаємин і сімейного функціонування. Порушення спілкування в обстежених подружжів проявлялися в суперечливості вербальної і невербальної комунікації, маніпулюванні партнером у процесі спілкування, порушенні і спотворенні передачі почуттів.

Базуючись на поглядах Ю.Е. Альошиної, нами відокремлено вісім параметрів подружнього спілкування, які позитивно впливають на формування успішних відносин у родині, де чоловік має безпліддя.

1. Подружня взаємодія тим краще, чим більше само-розкриття подружжя у процесі спілкування. Мається на увазі, що чоловік і дружина в успішному міжособистісному спілкуванні можуть бути щирими, довіряти один одному найглибше і заповітні таємниці, не боячись осуду.

2. Наявність у подружжя, можливо, більшого числа загальних очікувань і установок, що виявляються в процесі спілкування. Через спілкування подружжя повинні постійно відчувати свою схожість у ставленні до навколишнього світу і людей.

3. Чим більш точна невербальна комунікація між подружжям – тим успішніше міжособистісні відносини, тобто подружжя в щасливих шлюбах не лише правильно розуміють те, що вони говорять один одному, а й «правильно читають» пози, погляди, жести, вирази обличчя.

4. Важливим фактором успішності міжособистісних відносин подружжя є наявність в їх спілкуванні загаль-

Таблиця 2. Кількісний розподіл високих оцінок параметрів спілкування у сім'ї у респондентів з порушенням життєдіяльності сім'ї

Показник	Стать	Група								
		ОГ1			ОГ2			ОГ3		
		N	%	±m	N	%	±m	N	%	±m
Довіра у спілкуванні	Ч	5	16,7	3,7	16	53,3	5,0	22	73,3	4,4
	Ж	8	26,7	4,4	14	46,7	5,0	23	76,7	4,2
Взаємоповага між подружжям	Ч	11	36,7	4,8	14	46,7	5,0	24	80,0	4,0
	Ж	7	23,3	4,2	12	40,0	4,9	19	63,3	4,8
Подібність у поглядах подружжя	Ч	4	13,3	3,4	13	43,3	5,0	23	76,7	4,2
	Ж	6	20,0	4,0	12	40,0	4,9	22	73,3	4,4
Спільні символи сім'ї	Ч	7	23,3	4,2	15	50,0	5,0	25	83,3	3,7
	Ж	9	30,0	4,6	16	53,3	5,0	26	86,7	3,4
Легкість спілкування	Ч	8	26,7	4,4	14	46,7	5,0	19	63,3	4,8
	Ж	7	23,3	4,2	16	53,3	5,0	21	70,0	4,6
Психотерапевтичність спілкування	Ч	4	13,3	3,4	15	50,0	5,0	22	73,3	4,4
	Ж	5	16,7	3,7	16	53,3	5,0	23	76,7	4,2
Всього	Ч	30	100,0		30	100,0		30	100,0	
	Ж	30	100,0		30	100,0		30	100,0	

них символів, які можуть виступати в різній формі. Це своя, нікому іншому не зрозуміла мова, наявність ласкавих прізвиськ та звернень, сімейні традиції, обряди та ін.

5. Чим частіше успішне міжособистісне спілкування між подружжям – тим краще їх міжособистісні відносини в цілому. Це означає, що щасливі пари досить часто розмовляють і оцінюють розмови як «по справжньому задушевні», довірчі, які для них є яскравим свідченням єдності та взаєморозуміння.

6. В успішних шлюбах через міжособистісне спілкування подружжя постійно підтверджують свою подібність у сприйнятті подружніх ролей, а також позицій, займаних ними в сім'ї в цілому, а також тих функцій та обов'язків, які кожен із них виконує щодня.

7. Найважливішою характеристикою успішних подружніх відносин є наявність між подружжям глибокого взаєморозуміння. Це означає, що кожен партнер приймає і не засуджує погляди і поведінку іншого, навіть якщо воно не в усьому відповідає його власним, йому не потрібно щось пояснювати чи виправдовуватися.

8. Міжособистісне спілкування подружжя тим успішніше, чим більше взаємної емпатії вони проявляють в ньому. Безсумнівно, що без співпереживання, співчуття, співучасті успішне міжособистісне спілкування між подружжям неможливо. Оцінюється: схожість в поглядах; загальні символи; довірливість спілкування; взаєморозуміння.

Наступним стало дослідження типу поведінки у конфліктних ситуаціях. У своєму підході до вивчення конфліктних явищ К. Томас робив акцент на зміні традиційного ставлення до конфліктів. Вказуючи, що на ранніх етапах їх вивчення широко використовувався термін «вирішення конфліктів», він підкреслював, що термін має на увазі, що конфлікт можна і необхідно вирішити або елімінувати. Метою вирішення конфліктів, таким чином, є деякий ідеальний безконфліктний стан, де люди існують у повній гармонії. Проте в науковому середовищі останнім часом відбулося істотна зміна у ставленні фахівців до цього аспекту дослідження конфліктів. Воно було викликано, на думку К. Томаса, щонайменше двома обставинами: усвідомленням марності зусиль щодо повної елімінації конфліктів та збільшенням числа досліджень, що вказують на позитивні функції конфліктів. Звідси, на думку автора, наголос має бути перенесено з елімінування конфліктів на управління ними. Відповідно до цього К. Томас вважає за потрібне сконцентрувати увагу на таких аспектах вивчення конфліктів:

- які форми поведінки в конфліктних ситуаціях характерні для людей;
- які з них є більш продуктивними чи деструктивними;
- яким чином можна стимулювати продуктивне поведення.

Для опису типів поведінки людей у конфліктних ситуаціях К. Томас вважає доцільною для використання двомірну модель регулювання конфліктів, основними вимірами в якій є кооперація, пов'язана з увагою людини до інтересів інших людей, залучених у конфлікт, і напористість, для якої характерний акцент на захисті власних інтересів.

К. Томас вважає, що при уникненні конфлікту жодна зі сторін не досягає успіху; при таких формах поведінки,

Рис. 2. П'ять способів врегулювання конфліктів

як конкуренція, пристосування і компроміс, – або один з учасників виявляється у виграші, а інший програє, або обидва програють, тому що йдуть на компромісні вчинки. І тільки в ситуації співробітництва обидві сторони виявляються у виграші.

Відповідно до двох способів вимірювання конфлікту (кооперація та напористість) виділяють такі способи регулювання конфліктів.

1. Суперництво (конкуренція) як прагнення домогтися задоволення своїх інтересів на шкоду іншому.
2. Пристосування, що означає, на протиположність суперництву, принесення в жертву власних інтересів заради інтересів іншої людини.
3. Компроміс.
4. Уникання, для якого характерно як відсутність прагнення до кооперації, так і відсутність тенденції до досягнення власних цілей.

5. Співпраця, коли учасники ситуації приходять до альтернативи, повністю задовольняє інтереси обох сторін.

П'ять способів врегулювання конфліктів відображено на рисунку 2, з якого видно, що існує три варіанта розвитку конфлікту, а саме:

- при уникненні конфлікту передбачається, що жодна зі сторін не досягне успіху;
- при таких формах поведінки як конкуренція, пристосування і компроміс, або один учасник виявляється у виграші, а інший програє, або програють обидва, тому що йдуть на компромісні вчинки;
- лише ситуація співробітництва обох сторін зумовлює виграш.

Результати розподілу досліджених щодо типу поведінки у конфліктних ситуаціях наведено у таблиці 3, з якої видно, що простежується чітка динаміка збільшення конструктивних форм поведінки у конфлікті у бік «співпраці» зі збільшенням терміну безплідного життя, а саме – у ОГЗ. Тобто, можна зазначити, що пари з більшим стажем сімейного життя мали більшу кількість позитивних відповідей за параметрами «співпраця». Ця ситуація також є цілком зрозумілою, як і при аналізі параметрів «спілкування в сім'ї». В свою чергу, досліджені ОГ1, насамперед, перебували не лише у стані вирішення та прийняття проблеми безпліддя у чоловіка, а й у періоді пристосування до сімейного життя, який потребує пошуку форм взаємовідносин та напрацювання шляхів вирішення конфліктів у родині.

Отже, на основі аналізу стану подружньої взаємодії в родині з порушенням життєдіяльності сім'ї внаслідок безпліддя у чоловіка, ознаки її викривлення встановлено

Таблиця 3. Розподіл досліджених щодо типу поведінки у конфліктних ситуаціях (методика К. Томаса в модифікації Н.В. Гришиної)

Тип поведінки	Стать	Група								
		ОГ1			ОГ2			ОГ3		
		N	%	±m	N	%	±m	N	%	±m
Суперництво	Ч	12	40,0	4,9	5	16,7	3,7	10	33,3	4,7
	Ж	11	36,7	4,8	5	16,7	3,7	8	26,7	4,4
Пристосування	Ч	5	16,7	3,7	5	16,7	3,7	4	13,3	3,4
	Ж	6	20,0	4,0	6	20,0	4,0	4	13,3	3,4
Компромiс	Ч	5	16,7	3,7	5	16,7	3,7	4	13,3	3,4
	Ж	5	16,7	3,7	4	13,3	3,4	4	13,3	3,4
Уникання	Ч	4	13,3	3,4	5	16,7	3,7	2	6,7	2,5
	Ж	3	10,0	3,0	5	16,7	3,7	2	6,7	2,5
Спiвпраця	Ч	4	13,3	3,4	10	33,3	4,7	10	33,3	4,7
	Ж	5	16,7	3,7	10	33,3	4,7	12	40,0	4,9
Всього	Ч	30	100,0		30	100,0		30	100,0	
	Ж	30	100,0		30	100,0		30	100,0	

практично у всіх ПП. Між тим, вираженість деформації подружньої взаємодії залежить від терміну безпліддя: серед ОГ1 у більшості (близько 80%) випадків виявлено значні порушення усіх параметрів подружньої взаємодії (емоційної близькості, міжособистісної комунікації та вміння виходити з конфліктних ситуацій), серед ОГ2 таких ПП виявлено близько 50%, а серед ОГ3 – близько 25%. Отримані дані було враховано нами при розробці системи заходів системи психокорекції та психопрофілактики порушення життєдіяльності сім'ї при безплідді у чоловіка.

Список використаної літератури

1. 1. Экскреторно-токсическое бесплодие и его комплексное лечение с использованием препарата Зиман (рекомендации для практических врачей) / И. И. Горпинченко [и др.]. – К., 2009. – 18 с.
2. 2. Хоржевський В.В. Визначення механізмів розвитку порушень функціональності сім'ї за безпліддя в чоловіків / В.В. Хоржевський // Медична психологія. – 2014. – Т. 9, №1 (33). – С. 93–98.
3. 3. Маркова М.В. Феномен бесплодия супружеской пары с позиции медицинской психологии / М.В. Маркова // Всесвіт соціальної психіатрії, медичної психології та психосоматичної медицини. – 2009. – Т. 1, №1 (1). – С. 57–62.
4. 4. Райгородский Д.Я. Практическая психодиагностика. Методики и тесты / Д.Я. Райгородский. – Самара: ИД «БАХРАХ-М», 2008. – 672 с.

СОСТОЯНИЕ СУПРУЖЕСКОГО ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ В СЕМЬЯХ С НАРУШЕНИЕМ ЖИЗНЕДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРИ БЕСПЛОДИИ У МУЖЧИН В ЗАВИСИМОСТИ ОТ ЕГО ПРОДОЛЖИТЕЛЬНОСТИ

П.П. Вербовой

На основе комплексного обследования 90 супружеских пар с нарушением жизнедеятельности семьи вследствие экскреторно-токсического бесплодия у мужчин установлены особенности их супружеского взаимодействия в зависимости от стажа бесплодия. В результате изучения особенностей всех параметров супружеского взаимодействия (эмоциональной близости, межличностной коммуникации и умения выходить из конфликтных ситуаций) определено, что наибольшее количество пар с выраженной деформацией супружеского взаимодействия встречается среди семей со стажем бесплодия до 5 лет, наименьшая – среди пар со сроком бесплодия 11–15 лет. Полученные данные были учтены нами при разработке системы мер системы психокоррекции и психопрофилактики нарушения жизнедеятельности семьи при бесплодии у мужчины.

Ключевые слова: супружеское взаимодействие, нарушение жизнедеятельности семьи, мужчины, бесплодие.

STATUS MARITAL INTERACTION IN FAMILIES WITH INFRINGEMENT OF ABILITY TO LIVE IN INFERTILITY IN MEN DEPENDING ON THE DURATION

P. Verbovoy

Based on a comprehensive survey of 90 married couples in violation of family life due to excretory-toxic infertility in men, the specific features of their conjugal interaction, depending on the experience of infertility. The study of the features of all the parameters of spousal interaction (emotional intimacy, and interpersonal communication skills to get out of conflict situations), it was found that the largest number of pairs with severe deformation of spousal interaction occurs among families with the experience of infertility up to 5 years, and the lowest – among couples with infertility period 11–15 years. The findings were considered by us in the development of a system of measures of psychological correction and psychoprophylaxis violation of family life for infertility in men.

Key words: marital interaction, violation of family life, men, infertility.